

Οι δολοφόνοι που έβλεπαν τον όσιο Συμεών ειρήνευαν και μάλωναν ποιος να πάρει πρώτος την ευχή του!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια-διασκευή Στέλιος Κούκος)

Από το πρόσωπο του οσίου Συμεών του Στυλίτη εξερχόταν τέτοια χάρις, ώστε αν τον έβλεπε κάποιος που είχε έχθρα με κάποιον, αμέσως θα ειρήνευε και θα συμφιλιώνονταν.

Πολλοί από τους οποίους πήγαιναν για να θαυμάσουν την υπεράνθρωπο άσκησή του και να δουν από κοντά τα θαυμαστά και εξαίσια που γίνονταν σε όσους τον επισκέπτονταν, ήταν παρασυρμένοι σε αιματοχυσίες και φόνους.

Όταν, όμως, έρχονταν μπροστά στον άγιο και βλέποντας το άγιο του πρόσωπο ειρήνευαν και γίνονταν πράοι και ειρηνικοί, και φιλονικούσαν μόνον για το ποιος θα αξιωθεί να πάρει πρώτος τις ευχές και τις ευλογίες του Οσίου.

Αλλά χαίρονταν και με το να εγγίσουν μόνον τα άγια του πόδια με τα χείλη τους ή με τα χέρια. Αν έγγιζαν δε και το δέρμα το οποίο φορούσε ο άγιος νόμιζαν πως απολαμβάνουν όλη την ευλογία και την χάρι.

Το να ασπάζονται, όμως, τα χέρια ή τα χείλη του Αγίου, δεν τολμούσαν πολλοί, αλλά όσοι από τον πλούτο της αρετής τους είχαν περισσότερη παρρησία.

Διασκευή από τον Α' τόμο, Σεπτέμβριος του "Μεγάλου Συναξαριστή της Εκκλησίας".